

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัจจัยของโปรแกรมการสอนกีฬายาสเกตบอล และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะทางกีฬายาสเกตบอลของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีโรงเรียนทั้งหมด 4 โรงเรียน ในจำนวน 4 โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนหญิงล้วน 1 โรงเรียน เป็นโรงเรียนชายล้วน 2 โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา 1 โรงเรียน

สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนจะมีทักษะดีเมื่อมีปัจจัยของโปรแกรมการสอนยาสเกตบอลในโรงเรียนดี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ก. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยโปรแกรมการสอนยาสเกตบอลที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 10 ชุด ได้นำไปให้กับครูพลศึกษาของทั้ง 4 โรงเรียนด้วยตนเอง และได้สนทนาซักถามเรื่องต่าง ๆ จากครูพลศึกษาในขณะที่กำลังตอบแบบสอบถามในเรื่องต่าง ๆ และได้จับบันทึกไว้ด้วย และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด

นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยการศึกษาข้อเท็จจริงต่าง ๆ จากข้อมูลในแบบสอบถาม

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปรากฏว่า

1. วัตถุประสงค์ในการสอนยาสเกตบอล

โรงเรียนรัตนานธิเบศร เน้นมากในวัตถุประสงค์ด้านสมรรถภาพทางกาย ทักษะ และทัศนคติ ส่วนทางด้านความรู้ความเข้าใจ โรงเรียนศรีบุญยานนท์ และโรงเรียน

รัตนานิเบศร เน้นทางด้านนี้เท่ากัน ส่วนโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม เน้นวัตถุประสงค์ทาง
ด้านสุขนิสัยและสุขปฏิบัติ

2. เนื้อหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

เนื้อหาของทักษะทางด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียนของ
โรงเรียนรัตนานิเบศร เน้นมากกว่าโรงเรียนอื่น ส่วนเนื้อหาของทักษะทางด้านการทรงตัว
และการใช้เท้า โรงเรียนศรีบุญยานนท์ เน้นมาก และเน้นเรื่องการเลี้ยงดูภาษาสแลง
กับโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม เนื้อหาของทักษะการเล่นเป็นทีม โรงเรียนสตรีนันทบุรี
และโรงเรียนศรีบุญยานนท์ เน้นให้ความสำคัญเท่ากัน

3. การจัดชั้นและวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

การจัดชั้นและวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนต่าง ๆ เป็นไปตาม
หลักการและเทคนิคการสอนทางด้านพลศึกษา แต่การเน้นระยะเวลาในการฝึก โรงเรียน
รัตนานิเบศรให้เวลาในการฝึกมากกว่าทุก ๆ โรงเรียน นอกจากนี้ หลังจากที่ได้มีการฝึก
แล้ว ได้จัดเกมส์ที่สามารถนำทักษะนั้น ๆ มาใช้ได้ช่วยทุก ๆ ครั้ง

4. สนาม อุปกรณ์ และลักษณะของสนาม

อุปกรณ์ในพื้นที่หมายถึงลูกบาสเกตบอลเท่านั้น แต่ละโรงเรียนมีลูกบาสเกตบอล
จำนวนเท่า ๆ กัน แต่จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนมีมากน้อยแตกต่างกัน โดยโรงเรียน
รัตนานิเบศรมีนักเรียนน้อยกว่าโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งหมด สนามบาสเกตบอลมีโรงเรียนละ 1
สนาม เป็นสนามคอนกรีต ตำแหน่งที่ตั้งของสนามแตกต่างกันเล็กน้อย เช่น โรงเรียน
ศรีบุญยานนท์มีสนามบาสเกตบอลอยู่ใกล้ห้องเรียน ซึ่งอาจจะทำให้ผลการเรียนไม่ค่อยดีนัก
เพราะเด็กไม่มีโอกาสได้ระบายนอารมณ์ความรู้สึกอย่างเต็มที่ หรือใช้ความสามารถได้เต็มที่

5. ข้อมูลเกี่ยวกับครูพลศึกษา

โรงเรียนที่มีครูพลศึกษา 2 คน เป็นชายล้วน คือโรงเรียนสตรีนันทบุรี และ
โรงเรียนรัตนานิเบศร ส่วนโรงเรียนที่มีครูพลศึกษา 3 คนเป็นชายล้วน คือ โรงเรียน
ศรีบุญยานนท์ และโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ครูพลศึกษาทุกโรงเรียนจะสอนทั้งวิชา

พลศึกษาและสุขศึกษา จำนวนชั่วโมงที่ใช้สอนแตกต่างกันเล็กน้อย แต่ที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดก็คือ จำนวนนักเรียนที่ครูพลศึกษา 1 คนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละชั่วโมง กล่าวคือ ครูพลศึกษา 1 คนของโรงเรียนสตรีนันทบุรีต้องสอนเด็กถึง 70 คนขึ้นไปใน 1 ชั่วโมง ส่วนโรงเรียนรัตนานิเบศรจะมีจำนวนนักเรียนที่ครูพลศึกษา 1 คนต้องสอนใน 1 ชั่วโมงเพียง 30 คนเท่านั้น ส่วนงานในหน้าที่อื่น ๆ ครูพลศึกษาแต่ละโรงเรียนมีไม่แตกต่างกัน

6. การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โรงเรียนทุกโรงเรียนมีความมุ่งหมายที่จะให้เด็กทุกคนได้เข้าร่วมในกีฬาภายในโรงเรียน แต่โรงเรียนศรีบุญยานนท์ไม่เคยให้เวลาแก่เด็กตอนเย็น ๆ เพื่อฝึกซ้อมเลย มีเพียง 3 โรงเรียนเท่านั้นที่จัดเวลาในตอนเย็นให้เด็กได้ฝึกซ้อม และมีครูประจำสัปดาห์เข้ามาควบคุมดูแลการฝึกซ้อมด้วย การแข่งขันจะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี มีบางโรงเรียนเช่น โรงเรียนสตรีนันทบุรี จัดเป็นบางปีเท่านั้น

7. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

โรงเรียนต่าง ๆ ที่มุ่งจะส่งเสริมโปรแกรมพลศึกษาทางด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน กำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ ในการที่นักเรียนจะเป็นนักกีฬาของโรงเรียนขึ้นมา ก่อนจะพานักเรียนไปแข่งขันก็มีการขออนุญาตจากผู้ปกครองทุกคน อย่างไรก็ตาม โอกาสที่โรงเรียนรัตนานิเบศรจะได้แข่งขันก็มีมากกว่าโรงเรียนอื่น ๆ เพราะโค้ชนักกีฬาของโรงเรียนออกไปแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ อยู่เสมอทั้งภายในจังหวัด และกีฬาของกรมพลศึกษารองลงมาก็คือ โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จะกำหนดจำนวนครั้งว่าปีหนึ่งจะแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ เท่าไร ส่วนโรงเรียนอื่นที่มีได้กล่าวถึงจะจัดให้มีการแข่งขันระหว่างโรงเรียนแล้วแต่โอกาสจะอำนวย

8. การวัดผลการสอนวิชาบาสเกตบอล

การวัดผลการสอนวิชาบาสเกตบอล ทุกโรงเรียนส่วนใหญ่จะมีการทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งส่วนมากจะเป็นการเก็บคะแนนแล้วมารวมกับคะแนนปลายปี มีเกณฑ์

เกี่ยวกับการวัดผลวางไว้ เช่น เสื้อผ้าสะอาด การมาเรียนสม่ำเสมอทุกครั้ง จะทำให้คะแนนเก็บดีด้วย ฯลฯ อย่างไรก็ตาม การวัดผลของโรงเรียนรัตนานธิเบศร จะมีการนำเอาหลักวิชาทางสถิติมาใช้ เมื่อได้ผลเช่นไรแล้วก็นำออกมาเสนอแสดงเป็นรูปภาพ แสดงผลการพัฒนาของเด็กแต่ละคน ทำให้เกิดเป็นแรงจูงใจแก่เด็ก

เมื่อได้พิจารณาศึกษาข้อเท็จจริงและเปรียบเทียบการจัดและดำเนินการของโปรแกรมการสอนภาษาเอกซอลในแต่ละโรงเรียนแล้ว สรุปได้ว่า โปรแกรมการสอนภาษาเอกซอลของโรงเรียนรัตนานธิเบศรมีการจัดและดำเนินการอย่างถูกต้องมีหลักการมากที่สุด ซึ่งถือได้ว่าโปรแกรมการสอนภาษาเอกซอลของโรงเรียนรัตนานธิเบศรดีที่สุด รองลงมาคือโปรแกรมการสอนภาษาเอกซอลของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โรงเรียนศรีบุญยานนท์ และโรงเรียนสตรีนนทบุรี ตามลำดับ

ข. การทดสอบทักษะที่ฟังภาษาเอกซอล ใช้แบบทดสอบทักษะที่ฟังภาษาเอกซอลของนอกซ์

วิเคราะห์ข้อมูลที่ไ้จากการทดสอบทักษะภาษาเอกซอล โดย

1. หากคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะทางภาษาเอกซอลในแต่ละชั้นและแต่ละโรงเรียน สำหรับนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย
2. หากค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะทางภาษาเอกซอลในแต่ละชั้นและแต่ละโรงเรียน สำหรับนักเรียนหญิง
3. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะทางภาษาเอกซอลในแต่ละชั้นและแต่ละโรงเรียน สำหรับนักเรียนชาย
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะทางภาษาเอกซอลในแต่ละชั้นและแต่ละโรงเรียน สำหรับนักเรียนหญิงและนักเรียนชายด้วยค่าที่ (t-test)

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

นักเรียนหญิงโรงเรียนสตรีนันทบุรี และนักเรียนหญิงโรงเรียนศรีบุญยานนท์ มีความแตกต่างกันทางด้านทักษะกีฬาบาสเกตบอลต่อไปนี้

1. ในการทดสอบทักษะทางบาสเกตบอลโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีนันทบุรี และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ มีทักษะทางบาสเกตบอล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05

2. ในการทดสอบทักษะทางบาสเกตบอลโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีนันทบุรี และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ มีทักษะทางบาสเกตบอลแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีบุญยานนท์มีทักษะทางบาสเกตบอลดีกว่านักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีนันทบุรี

3. ในการทดสอบทักษะทางบาสเกตบอลโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีนันทบุรี และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ มีทักษะทางบาสเกตบอลไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

4. ในการทดสอบทักษะทางบาสเกตบอลโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีนันทบุรี และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนศรีบุญยานนท์ มีทักษะทางบาสเกตบอลแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนศรีบุญยานนท์มีทักษะทางบาสเกตบอลดีกว่านักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสตรีนันทบุรี

ส่วนนักเรียนชายโรงเรียนศรีบุญยานนท์ โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม และโรงเรียนรัตนานิเวศน์ มีความแตกต่างกันทางด้านทักษะกีฬาบาสเกตบอล ดังต่อไปนี้

1. ในการทดสอบทักษะทางบาสเกตบอลโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โรงเรียนรัตนานิเวศน์ มีทักษะทางบาสเกตบอลไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

2. ในการทดสอบทักษะทางบาสเกตบอลโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ และนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขมา-

โรงเรียนศรีบุญยานนท์ นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนวัดเขมาภิรตารามและนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนรัตนานิเบศร มีทักษะทางภาษาสเกตบอลแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.05

จากการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาสเกตบอลของนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่าโรงเรียนรัตนานิเบศรมีทักษะทางภาษาสเกตบอลโดยเฉลี่ยดีกว่าโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม และโรงเรียนศรีบุญยานนท์ ตามลำดับ

ผลจากการศึกษาปัจจัยของโปรแกรมการสอนภาษาสเกตบอลของโรงเรียนต่าง ๆ ปัจจัยของโปรแกรมการสอนภาษาสเกตบอลของโรงเรียนรัตนานิเบศรดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งหมด กล่าวคือ โรงเรียนรัตนานิเบศรมีการจัดดำเนินการทางด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหา การจัดชั้น และวิธีสอน สนามและอุปกรณ์ ข้อมูลเกี่ยวกับครูพลศึกษา การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการวัดผลในกีฬาภาษาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องและมีหลักการมากที่สุด ส่วนผลรวมจากการทดสอบทักษะทางภาษาสเกตบอลทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของโรงเรียนต่าง ๆ สรุปได้ว่า ทักษะทางภาษาสเกตบอลของนักเรียนชายโรงเรียนรัตนานิเบศร และทักษะทางภาษาสเกตบอลของนักเรียนหญิงโรงเรียนศรีบุญยานนท์ดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศเดียวกันและระดับชั้นเดียวกัน

จากการวิจัยนี้ปรากฏว่า ผลการวิจัยได้สนับสนุนสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า นักเรียนจะมีทักษะทางภาษาสเกตบอลดีเมื่อมีปัจจัยของโปรแกรมการสอนภาษาสเกตบอลของโรงเรียนที่ดี ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยของโปรแกรมการสอนภาษาสเกตบอลในโรงเรียนน่าจะมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางกีฬาภาษาสเกตบอลของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

ข้อเสนอแนะ

1. การวางวัตถุประสงค์สำหรับโปรแกรมการสอนภาษาเอกซอลในโรงเรียน ควรเน้นวัตถุประสงค์ทั้งทางด้านสมรรถภาพทางกาย และทักษะทางกลไก
2. เนื้อหาในการเรียนการสอนภาษาเอกซอลในโรงเรียน ควรจะได้จัดเนื้อหา และกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน
3. การจัดชั้นเรียนและวิธีสอน ควรจะได้คำนึงถึงหลักการและเทคนิคการสอน ผลิตศึกษาให้มากที่สุด เช่น การแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถ หรือตามเพศ โดยให้เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหาที่ได้วางไว้ เป็นต้น
4. สนามและอุปกรณ์ ควรจะได้มีการจัดและดำเนินการใช้สนามและอุปกรณ์ให้เกิดประโยชน์ ให้มีความปลอดภัยแก่นักเรียน และให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
5. การจัดชั่วโมงการสอนวิชาผลิตศึกษา สำหรับครูผลิตศึกษาควรคำนึงถึงการเรียนของนักเรียนในชั่วโมงต่อไปด้วย ถ้าจะให้มันเป็นผลดีสำหรับนักเรียน ควรจะจัดไว้ในชั่วโมงก่อนพักเที่ยง และในชั่วโมงสุดท้าย
6. การจัดโปรแกรมผลิตศึกษาพิเศษ ควรมีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้เด็กได้เข้าร่วมในกิจกรรมทุกคน
7. การวัดผลในวิชาผลิตศึกษา ควรจะกระทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นแรงกระตุ้น และเป็นแรงจูงใจให้เด็กมีความสนใจในวิชาผลิตศึกษามากยิ่งขึ้น
8. ในการวิจัยครั้งต่อไป
 - ก. ควรจะได้มีการศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่จะมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางกีฬาภาษาเอกซอล
 - ข. ถ้าจะมีการศึกษาถึงปัจจัยโปรแกรมการสอนภาษาเอกซอลในโรงเรียนอีก ควรจะได้ศึกษาข้อมูลจากประชากรจำนวนมาก ๆ เพื่อจะได้ข้อมูลที่มีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น
9. ควรจะได้นำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปปรับปรุงคิดแปลงแก้ไขโปรแกรมการสอนภาษาเอกซอลในโรงเรียนให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป